

Iker Silva: Srećan sam jer radim ovaj strastveni i teški posao

 vijesti.me/zabava/kultura/iker-silva-srecan-sam-jer-radim-ovaj-strastveni-i-teski-posao

March 10,
2020

Iker Sančez Silva (Foto: Privatna Arhiva)

Za "Vijesti" govori Iker Silva, dirigent bogate izvođačke reputacije, u čiju su se izvrsnu koncepciju, tehniku, temperament, znanje i spontanost ponovo uvjerili u crnogorskom nacionalnom ansamblu

Tijana Jovović 10. mart 2020, 08:49

Na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta večeras će, u 20 časova, drugi put sa Crnogorskim simfonijskim orkestrom nastupiti renomirani španski umjetnici, dirigent Iker Sančez Silva i Huan Manuel Kanizares, gitarista.

Prilika da se uživa u djelima španskog i latino folklora bila je i povod za razgovor sa Ikerom Silvom, dirigentom bogate izvođačke reputacije, u čiju su se izvrsnu koncepciju, manuelnu tehniku, stav, temperament, znanje i spontanost ponovo uvjerili u

crnogorskom nacionalnom ansamblu.

Drugi put nastupate sa CSO, ovog puta sa repertoarom baziranom na folkloru i autorima Vaše Španije. Radeći de Faljin Trorogi šešir u jednom ste trenutku na probi i rekli "It's all about folklor". Koliko Vam je, kao Špancu i umjetniku važno baš to nasljeđe, fascinantni ritmovi Iberije, dirigujete li ga sa posebnim uživanjem i odgovornošću?

Volim programe sa nekom vrstom konekcije između djela koja se izvode, a kad sam saznao da će Kanjizares svirati sa nama njegov koncert Al-Andaluz, pomislio sam da će De Falja biti najbolji ne samo za razumijevanje ritmova gitarskog koncerta, nego i španskog folklora i njegove duše. Španija ima mnogo različitih i posebnih kultura, u zavisnosti od regije, i to čini moju zemlju tako bogatom i raznolikom. Ja sam sa sjevera, iz Baskije, i naš folklor nema zajedničkog sa jugom, ili sa flamenkom, mi čak i govorimo drugačijim jezikom, zove se Euskara. Cijeli svijet zna da je najslavniji muzički stil Španije i njenog folklora upravo flamenko, i mislio sam da bi bilo interesantno da u Podgoricu "donesem" kolorit boje tog tipičnog Palosa, (različitih flamenko ritmova). Na taj način otkrićemo odličnu muziku de Falje i Kanjizaresa ali i predstaviti popularnu muziku u sofisticiranom orkestarskom zvuku. U slučaju De Falje imamo i uticaje impresionizma, jer je živio u Parizu početkom XX vijeka. U Kanjizaresovom koncertu večeras imamo i dva palmerosa (hand clapping), i to će nam pokazati važnost i ljepotu flamenko ritmova.

De Falja je naš najprepoznatljiviji kompozitor na međunarodnoj sceni, on je jedinstven, ali imamo i druge jako interesantne autore kao što su Guridi, Albeniz, Gerard, Ariaga...svaki period ima svog značajnog predstavnika, naročito sada, u vremenu savremene muzike.

Je li Vam, kao dirigentu, partitura ona najvaznija "sveta" stvar, da li Vašu koncepciju bazirate na "pravilima" epohe, autora, ili imate i dodajete sopstvena čuvstva i tumačenja? Imate li, u finom smislu uzora i profesije, svog omiljenog dirigenta?

Volim da proučavam partituru do detalja, i, ako imam dovoljno vremena, rado istražujem u kakvim je okolnostima kompozitor stvarao muziku koju izvodimo, kakav je bio socio-istorijski trenutak, na koji način su stvarali ostali umjetnici tog toba, i to ne samo u muzici, već i slikarstvu, skulpturi, arhitekturi, volim da istražujem relacije između njih. Možda je to, na neki način i "izgovor" da saznam više o istoriji, ali kada sakupite sve te informacije imate mnogo tragova da donesete muzička rješenja. Ja prije svega poštujem kompozitora, on je kreator a mi smo posrednici, medijum, mada ponekad kažem da smo mi i re-kreatori. To znači da imamo odgovornost da doprinesemo interpretaciji sa našim sopstvenim "čitanjem", sa našim sopstvenim duhom, našim ličnim pogledom na svijet, sa svim našim iskustvom i novim idejama vremena kojem pripadamo. Sada imamo mogućnost da slušamo toliko različitih snimaka, koncerata uživo, izvođenja istih partitura, možemo čuti puno različitih mišljenja, čitati knjige o estetici muzike, intervjuje...znači možemo sakupiti enormnu količinu informacija... impresivno, zar ne? To bi trebalo samo da pomogne u donošenju naših muzikalnih rješenja. Kao dirigent ja sam

rado slušao različite orkestre i dirigente, u zavisnosti od stila i epohe. Volim snimke Nezet-Seguina sa Kamernim orkestrom Maler, ili, ako slušam klasiku, obično obratim pažnju na izvođenja Gardinera ili Renea Jakobsa.

Zajedno ste sa ansamblom pred publikom, odgovorni na neki (svaki) način; ima li mesta uživanju, dijeljenju radosti sa muzičarima i slušaocima, je li muzika definitivno ona posebna čarolija koja nas vezuje i približava, bez obzira na žanr. Koje su, u tom smislu neke posebne vrijednosti klasike, kroz partiture koje vjekovima traju?

Jedan od mojih dirigentskih ciljeva je uspjeti, pronaći i omogućiti uživanje ne samo publici nego i orkestru i meni lično. Ponekad zaboravljamo da smo u dodiru sa umjetnošću, sa stvaranjem, i moram da podsjetom sebe koliko smo srećni i privilegovani kada radimo ovaj teški i strastveni posao. Kada počinje rad sa orkestrom, ne radi se samo o partituri, zvuku, mnogo toga je i u sinergiji, motivaciji. Pokazati tehničke detalje nekog djela je jako bitno, ali bih stavio u istu ravan i kako čitati između redova, kako pokazati kompozitorovu namjeru...sa ovim saznanjima je mnogo lakše razumjeti šta sviramo i uživati u svakom trenutku. To je pravi način da zadovoljite i publiku, od spolja ka iznutra.

Za mene je klasična muzika način da razumijem svoj život, da shvatim moju istoriju, to je način da komuniciram sa ljudima koji su i ispred i iza mene. To je moja strast, ali nije jedina strast, jer moram biti povezan sa drugim muzičkim stilovima i ostalim umjetničkim disciplinama, na taj način mogu da sačuvam energiju u našem poslu i spoznam šta se dešava kroz prostore muzičkih partitura.

U Vašoj je biografiji i rad u Berlinskoj filharmoniji, ansamblu posebnom po jedinstvenom zvuku i tradiciji. Je li Vas nešto posebno oduševilo u njihovom zvuku, odnosu prema muzici i profesiji?

Nije važno sa kojim orkestrom radite, bio to jedan od najboljih ansambala na svijetu kao što je berlinski, gdje sam prije nekoliko sezona bio asistent maestru Huanu Menji, ili posve mlad ansaml, uvijek moramo pokušati da pronađemo ista osjećanja, iste magične trenutke. Istina je da neki orkestri imaju veliku tradiciju u svom "bekgraundu", i kao dirigent uvijek pokušavam da učim i upijam od njih što više. Na taj način ja nastavljam da gradim sopstvenu personalnost. Radio sam sa najboljim orkestrima Španije i Portugalije i svaki je imao posebnu idiosinkraziju, različitu dinamiku rada. Tako da, sve što trebate je da razborito i sa mnogo zajedničkog saosjećanja potražite zajednički "muzički" cilj.

Vaše impresije Crnom Gorom, zemljom, umjetnicima... s obzirom da ste drugi put ovdje, ima nešto što Vas vezuje, potencijal, ljudi, muzika sama...

Otkrio sam Crnogorski simfonijski orkestar kao savršeno mjesto za razvijanje naših zajedničkih vještina, a i kao lijepu priliku da se povežem sa novom kulturom, novim jezikom, novim načinom gledanja na muziku. Nismo imali puno vremena za prvi koncert ali, ta prva konekcija bila je sjajna. Sada, nakon rada na španskom repertoaru, moram reći da bolje razumijem dinamiku rada ansambla, i mislim da moraju još više da vjeruju u sopstveni potencijal, a kada zajednički osvojamo djelove partiture, zvuk koji dobijamo je fantastičan. To je sasvim mlad ansambl, samo 12 godina mu je, što cijeli projekat čini

zanimljivim i atraktivnim. Jako su talentovani i uvjeren sam da imaju sjajan put pred sobom, mnogo izazova i ciljeva koji ih čekaju, a to dolazi sa vremenom i novim iskustvima.

- Tagovi:
- Iker Sanchez Silva